

طراحی سازمان سرویس گرا بر اساس اصول معماری سرویس گرا

مهندس امیر مهجوrian

mahjoorian@ieaf.ir

دکتر فریدون شمس

f_shams@sbu.ac.ir

چکیده

معماری سرویس گرا (SOA^۱) سبکی از معماری سیستم های اطلاعاتی است که از اتصال سیستم سرویس ها جهت انعطاف پذیری و تعامل پذیری سیستم ها و بصورت مستقل از فناوری پشتیبانی می کند و از ترکیب مجموعه ای از سرویس های مبتنی بر حرفه تشکیل شده است. معماری سرویس گرا نه تنها حوزه فناوری اطلاعات را متحول کرده است، بلکه اخیر نگاه " سرویس گرا" را به حوزه کسب و کار نیز صادر کرده است تا مبانی سازمان الکترونیکی^۲ را با سرویس گرایی^۳ غنا بخشد.

در این مقاله قصد داریم ابتدا تفاوت مدل سرویس های کسب و کار^۴ را با ساختار سازمانی و مدل فرایندی تبیین کنیم و سپس با استفاده از مبانی سرویس گرایی و ویژگی های معماری سرویس گرا، مدلی برای سازمان سرویس گرا^۵ ارائه نمائیم. در پایان نیز طراحی یک سازمان سرویس گرا را با مثال عینی توضیح خواهیم داد.

کلمات کلیدی

سازمان سرویس گرا، معماری سرویس گرا، سرویس کسب و کار

آن است. بدین منظور ابتدا معماری سرویس گرا بررسی می شود و تاثیر آن بر حوزه فناوری اطلاعات گفته می شود تا بالگو برداری از سرویس گرایی در فناوری اطلاعات، سازمان سرویس گرا تبیین شود. برای سرویس گرایی در کسب و کار شاخص های معینی ارائه می شود و تفاوت مدل فرایندی با مدل سرویس تشریح می گردد.

۱- مقدمه

معماری سرویس گرا، سبکی از معماری سیستم های اطلاعاتی است که هدف آن دستیابی به اتصال سیستم در ارتباطات بین مولفه های نرم افزاری است. اتصال سیستم بین مولفه های نرم افزاری باعث افزایش قابلیت استفاده مجدد آنها می شود. سرویس در اینجا به معنای پیاده سازی نرم افزاری یک کارکرد کسب و کار خوش تعریف است که می تواند در فرآیندها یا نرم افزارهای مختلف مورد استفاده و فرآخوانی قرار گیرد [۱].

با وجود نوشه های فراوانی که به بحث سرویس گرایی و مزایای آن اشاره داشته اند، تاکنون در خصوص تعیین ویژگی های یک سازمان سرویس گرا، مقاله یا تحقیق مناسبی انجام نشده است، انجیزه نوشتمن این مقاله تدوین ویژگی های سازمان سرویس گرا و چگونگی طراحی

۲- معماری سرویس گرا

معماری سرویس گرا شامل سیاستها، تجارب و چارچوب هایی است که کارکردهای سیستمی را قادر می سازد بصورت مجموعه ای از سرویس های توزیع شده در اندازه های مورد نظر سازمان تعریف شوند. این سرویس ها با کمک تعریف یک واسطه استاندارد و مستقل از سکو از پیاده سازی مجزا شده اند [۲].

۳- کسب و کار سرویس گرا

تعريف سرویس کسب و کار: در راستای رضایت خاطر ذینفعان^{۱۲} سازمان، فهرست کامل خدمات از کسب و کار سازمان استخراج شده‌اند. این خدمات دارای ذینفع هستند، هر خدمت شامل مراحلی است و ارزش افزوده‌ای را برای خدمت گیرنده در برداشته تا موجبات رضایتش را فراهم آورد[۵]. خدمت از دید شخص خارج از واحد ارائه دهنده خدمت مطرح می‌شود(نگاه بیرونی به سازمان). منظور از ذینفع، فرد حقیقی یا حقوقی است که از سازمان خدمت می‌گیرد.

مثالهای از سرویس:

- سفارش غذا از رستوران
- دریافت و پرداخت وجه از بانک
- جستجو در اینترنت توسط موتورهای جستجو
- دریافت مجوزهای ساختمانی از شهرداری
- تعمیر اتومبیل در تعمیرگاه
- دریافت گذرنامه

۱- عناصر مدل سرویس در سازمان

یک مدل سرویس از چهار عنصر کلیدی تشکیل شده است:

- سرویس دهنده
- سرویس گیرنده
- سرویس
- کانال ارائه سرویس

محدود و شفاف بودن عناصر تشکیل دهنده مدل سرویس از ویژگی های مهم آن است. برخلاف مدل فرآیندی یا مدل های سیستمی که از عناصر متعدد و بعض‌ا پیچیده‌ای تشکیل شده اند، مدل سرویس خلاصه و شفاف است.(شکل ۱)

شکل ۱: عناصر مدل سرویس

۲- نگاه سرویس گرا در سازمان

هر سازمان دارای شرح وظایف و چارت سازمانی است که نشان دهنده مسئولیت هر واحد در قبال واحد بالادست بوده و عینیت بخش مأموریت سازمان در قالب واحدهای سازمانی و شرح وظایف آنها است. این نگاه ویژگی "عمودی" دارد، و وظایف از بالا به پائین بین واحدها منتقل می‌شود. مدیر عامل بالا دست معاونین است، معاونین خود بالادست رئیس اداره‌ها هستند و هر رئیس نیز مدیر و مسئول

معماری سرویس گرا از دیدگاه‌های مختلف قابل بررسی است. هر فرد یا ذینفع بر طبق جایگاه خود تصویری از معماری سرویس گرا دارد، در ادامه از سه دیدگاه کارشناسان حرفه، معماران و طراحان، مفهوم معماری سرویس گرا توضیح داده شده است[۳].

کارشناسان حرفه: مجموعه‌ای از سرویس‌هایی که سازمان مایل به ارائه آنها به مشتریان یا شرکاء خود است. (تعريف سرویس کسب و کار)

معماران: سبکی از معماری که حاوی قوانین، الگوها و ضوابطی است که منجر به ایجاد خصایصی نظری پیمانه‌ای بودن، بسته بندی^۷، اتصال

سست^۸، استفاده مجدد و ترکیب پذیری شده و از نظر ساختار، از یک ارائه دهنده سرویس و یک درخواست‌کننده سرویس تشکیل شده است.

طراحان و پیاده‌سازان: یک مدل برنامه‌نویسی که از استانداردهایی مانند (WSDL^۹، UDDI^{۱۰}، SOAP^{۱۱}) و فناوری‌هایی نظری سرویس‌های

وب استفاده می‌کند و قابلیت تعامل پذیری بین مولفه‌های نرم‌افزاری را بدون توجه به سکو و فناوری پیاده‌سازی آنها پشتیبانی می‌کند.

معماری سرویس گرا یک محصول نیست بلکه پلی است بین حرفه و فناوری به کمک مجموعه‌ای از سرویس‌های متکی بر فناوری که ارائه قوانین، استانداردها و اصول طراحی مشخص هستند.

نتایج و مزایای معماری سرویس گرا بدین قرار است [۳۰ و ۶۴]:

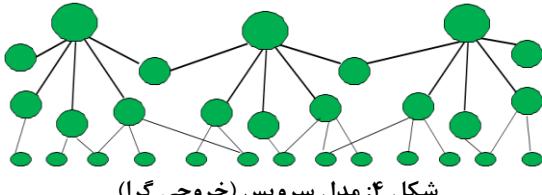
- سیستم‌های چابک: معماری سرویس گرا سازمان را قادر می‌سازد تا به سرعت سیستم‌های خود را تغییر دهد. این چابکی هم از جهت کارکردهای سیستم و هم از جهت تغییر جغرافیائی یا ارتقاء سکوها و حتی تغییر تامین کننده فناوری است.

- همراستایی فناوری اطلاعات با کسب و کار: هدف معماری سرویس گرا پیاده سازی نرم افزاری یک کارکرد کسب و کار (سرویس کسب و کار) با قابلیت استفاده مجدد و انعطاف پذیر است، لذا سرویس‌های نرم افزاری در معماری سرویس گرا چیزی نیستند مگر عینیت بخش همان سرویس‌های کسب و کار در بستر فناوری اطلاعات.

- یکپارچگی آسان با شرکاء داخلی و خارجی: می‌توان گفت قابلیت یکپارچگی سیستم‌ها و سکوها یکی از نکات کلیدی است که معماری سرویس گرا به آن پرداخته است.

- بهبود بازگشت سرمایه: معماری سرویس گرا هزینه صرف شده برای فناوری اطلاعات و سرویس‌های حرفه را به دو روش کاهش می‌دهد. اول با حذف هزینه‌های میان افزارها و فناوری‌های اختصاصی و جایگزین کردن آن با فناوری‌های استاندارد مانند وب سرویس و دوم با ترکیب کارکردهای کسب و کار در قالب سرویس‌هایی که توسط واحدهای مختلف قابل استفاده باشد. قابلیت انعطاف و تغییر آسان از یک ارائه دهنده سرویس به دیگری: موضوع انعطاف در معماری سرویس گرا برای هر دو مورد سرویس‌های داخل سازمانی و خارجی صدق می‌کند.

مشخص است که برای درخواست یک سرویس لازم نیست ذینفع از تمامی جزئیات و گردش کار(فرآیند) داخلی سازمان آگاه باشد یا به شرح ظایف و ساختار سازمانی تسلط داشته باشد، در عوض مدل سرویس باید فقط دغدغه ها و توصیفات سرویس را از نگاه ذینفع در نظر داشته باشد.

شکل ۴: مدل سرویس (خرجی گرا)

تا اینجا ضرورت تدوین مدل سرویس های سازمان که معمولاً در قالب شناسنامه سرویس تهیه می شوند، مشخص شد. اما صرف ترسیم مدل سرویس ضامن سرویس گرا بودن نیست، بعد از اینکه مدل سرویس تعریف و مصوب شد نویت به بهبود سرویس ها بر اساس شاخص های سرویس گرایی می رسد. در اینجا با مجموعه ای از شاخص های مخصوص سرویس گرایی سرو کار داریم که هر چه این شاخص ها در سرویس ها عینیت بیشتری یابند، درجه بلوغ سرویس ها و در نتیجه سطح سرویس گرایی سازمان بالا می رود. در ادامه خصوصیات سرویس گرایی معرفی شده است.

۳-۳- ویژگی های سرویس گرایی

با توجه به مطالبی که تاکنون گفته شد می توان ویژگی های سرویس گرایی را بصورت زیر جمع بندی نمود [۲ و ۵]. ذینفعان با "چه چیز" سرو کار دارند و نه "چگونه": نگاه سرویس با جزئیات انجام فرآیند توسط سرویس دهنده سر و کار ندارد، بلکه بر نتیجه سرویس(خرجی گرا) تاکید دارد.

استاندارد و شفاف بودن ورودی و خروجی : ذینفع(سرویس گیرنده) باید بصورت دقیق از نوع و مشخصات ورودی و خروجی سرویس آگاه باشند.

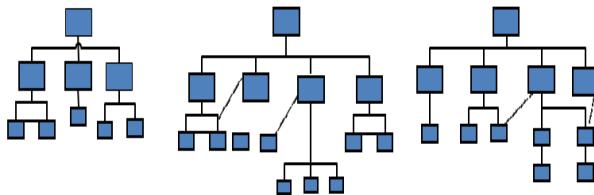
مخفي سازی پيچيدگي داخلی از دید ذینفعان: سرویس گيرنده کان نباید درگير پيچيدگي و جزئيات قوانين داخلی سازمان متولی ارائه سرویس شوند.

تاکید ذینفع بر کنترل کیفیت "نتیجه" بجای کنترل "مراحل انجام": سرویس گیرنده بجای کنترل "مراحل و چگونگی" انجام کار، کیفیت "نتیجه(خرجی گرا)" سرویس را کنترل می کند.

امکان شناسائی آسان و انتخاب بین سرویس دهنده ها: سرویس گیرنده باید امکان مقایسه و انتخاب بین سرویس دهنده کان مختلف برای یک سرویس را داشته باشد.

قابلیت استفاده مجدد سرویس ها: سرویس می بايست با نگاه به استفاده در کاربردهای آتی و موقعیت های دیگر طراحی شود.

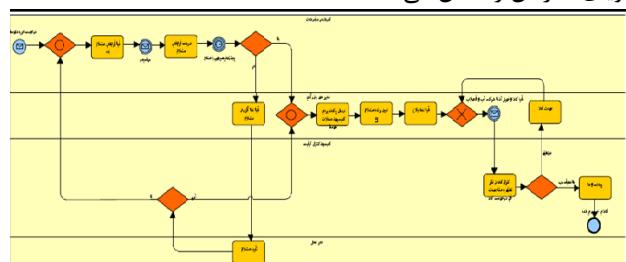
کارمندان زیر دست خود است. رابطه بین واحدها و اشخاص به صورت عمومی(بالا به پائین) است و ارتباط افقی بین واحدهای دو معاونت مختلف کمتر رخ می دهد (شکل ۲). همچنین این نگاه بر بایدها(وظایف) و مسئولیت ها تاکید دارد. بحث گردش کار و روال های اجرایی در این نگاه مطرح نیست.

شکل ۲: مدل ساختاری (عمومی)

از طرف دیگر هر سازمان دارای فرآیندهایی است که "رفتار" سازمان را در قالب گردش کار بین واحدهای مختلف ترسیم می کند، در مدل فرآیندی ترتیب و توالی فعالیت واحدهای مختلف در پاسخ به یک رخداد(درخواست) که نهایتاً منجر به نتیجه(خرجی گرا) می شود، با جزئیات و قوانین مربوطه مدلسازی می شود. این مدل در حقیقت روش اجرایی و عملیاتی سازمان برای فعالیت های حرفه اش است.

نگاه فرایندی ویژگی "افقی" دارد، زیرا بر اساس گردش کار بین واحدهای مختلف است، این واحدها معمولاً رابطه ساختاری با هم ندارند و برای انجام یک فرایند لازم است واحدهای مختلف همکاری کنند (شکل ۳). به نوعی فرایند عینیت بخش وظایف سازمانی در قالب گردش کار بین پشت های سازمانی مختلف است. مدل فرایندی بسیار تفصیلی است، در این مدل می بايست گردش کار دقیقی بین واحدهای مختلف به همراه قوانین و اطلاعات در گردش، مدلسازی شود. نگاه فرایندی جایگزین نگاه ساختاری نیست بلکه مکمل آن بوده و جنبه پویای سازمان را نشان می دهد.

شکل ۳: مدل فرآیندی (افقی)

در کنار دو مدل گفته شده، که هر کدام هدف و دامنه خاص خود را داشتند، نگاه(مدل) دیگری نیاز است که "نتیجه" عملکرد سازمان را از منظر ذینفع نشان دهد. مدل سرویس بر اساس نگاه نتیجه گرا است، اگر مدل فرآیندی روش اجرایی رفتار واحدهای سازمانی را در قالب فعالیت ها، شرط ها و قوانین مشخص می کند، مدل سرویس طریقه درخواست سرویس و دریافت نتیجه را از نگاه ذینفع ترسیم می کند. هر سرویس خود می تواند شامل چند سرویس کوچک تر باشد(شکل ۴).

در تأثید و بسط این دیدگاه جدید، شورای مدیران ارشد اطلاعاتی^{۱۶} دولت ایالات متحده آمریکا در نیمه دوم سال ۲۰۰۸، نتایج مطالعات و بررسی های چند ساله خود در رابطه با سرویس گرایی را با عنوان "راهنمای کاربردی برای معماری سرویس گرا فدرال"^{۱۷} منتشر نمود[۱۱]. در این مستند مشخصا سه حوزه سرویس گرایی SOE و SOA و SOI تعریف و الزامات هر حوزه بررسی شده است.

۵- سطوح بلوغ سرویس گرایی

بر اساس استاندارد CMMI^{۱۸} ، مدل بلوغ سرویس ها در ۵ سطح دسته بندی می شود[۱۲]. برای مباحث بلوغ سنجی سرویس ها از مدلی که در شکل ۵ نشان داده شده است استفاده می شود.

شکل ۵: سطوح بلوغ سرویس بر اساس CMMI [۱۲]

سطح ۱ - ابتدایی / فاقد عمومیت: مدرکی دال بر توجه سازمان نسبت به سرویس وجود دارد؛ اما سرویس متداول نبوده و بصورت موردي اجرا می شود.

سطح ۲ - تکرارپذیر اما شهودی : سرویس ها تا حدی توسعه یافته و تکرار پذیر شده اند. اما هنوز طبق مدل از پیش تعریف شده و استانداردی انجام نمی شوند

سطح ۳ - تعریف شده و روال مند: عناصر و روش ارائه سرویس ها بصورت شفاف مستند شده و طبق مدل و روال های تعریف شده ارائه می شوند. با این حال، پایش و ارزیابی صورت نمی گیرد.

سطح ۴ - مدیریت شده و مکانیزه: مدیریت سازمان به پایش و ارزیابی کیفیت سرویس پرداخته است. سرویس ها (در صورت امکان) مکانیزه شده و شاخص های کیفیت برای هر سرویس تعریف و اندازه گیری می شود.

سطح ۵ - بهینه شده: سرویس ها در تطبیق با تجارب موفق جهانی، بر مبنای نتایج ارزیابی شاخص ها در حال بهبود و بهینه سازی هستند.

قابلیت ترکیب پذیری سرویس ها: سرویس ها نه تنها تو سط سرویس گیرندگان فراخوانی می شوند، بلکه سرویس گیرندگان باید بتوانند با فراخوانی چند سرویس و ترکیب آنها، سرویس جدیدی را ارائه کنند استقلال سرویس ها در عین قابلیت فراخوانی تو سط ذینفعان مختلف: سرویس ها از طریق کانال های متنوع و به کمک فناوری های مختلفی ارائه می شوند، اما ذات سرویس مستقل از فناوری ها و طریقه ارتباط است و باید بتواند با تغییر فناوری ها همچنان قابل استفاده باشد.

۴- پارادایم^{۱۹} سرویس گرایی

در طی سال های ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۷ منابع منتشر شده در این حوزه [۹و۷و۶]، تاثیر SOA بر جنبه های سازمان (فرآیندها، داده، زیرساخت) را محدود دانسته و SOA را غالبا موضوعی "نرم افزاری" به حساب آورده بودند. به عبارت واضح تر از دیدگاه آنان، "معماری سرویس گرا" بیشتر از حیث نتایج در لایه نرم افزاری نسبت به سبک های قلی متفاوت بوده است.

اما در چند سال اخیر خصوصا از سال ۲۰۰۸ به بعد، دیدگاه جدیدتری رشد یافت که معتقد است "معماری سرویس گرا" بخشی از پارادایم سرویس گرایی است و این پارادایم همانطور که در لایه نرم افزارهای کاربردی منجر به سبک "معماری سرویس گرا" (SOA) می شود، در کسب و کار سازمان نیز اثربخش بوده و "سازمان سرویس گرا" (SOE) را تعریف می کند، همچنین در لایه زیرساخت منجر به "زیرساخت سرویس گرا" (SOI)^{۲۰} (SOI^{۲۱}) می شود[۵ و ۱۰ و ۱۱].

با این نگاه جدید، پارادایم سرویس گرایی به سه شکل خود را نشان می دهد:

جنبه کسب و کار: سازمان سرویس گرا (SOE)

- بهینه سازی فعالیت ها بر اساس نیاز ذینفعان
- نقش پاسخگو و مسئولانه تر در قبال ذینفعان
- قابلیت انعطاف و چابکی کسب و کار
- شفاف بودن عملکرد و نتیجه هر واحد و فرد

جنبه معماری نرم افزار: معماری سرویس گرا (SOA)

- مولفه های نرم افزاری استاندارد
- یکپارچه سازی سیستم های اطلاعاتی
- تعاملات برونو سازمانی به کمک وب سرویس
- حداکثر قابلیت استفاده مجدد
- ترکیب پذیری وب سرویس ها (ارکستریشن^{۲۲})

جنبه زیرساخت: زیرساخت سرویس گرا (SOI)

- امنیت سرویس های زیرساختی
- کیفیت سرویس های زیرساخت و شبکه
- پایش و بهینه سازی مستمر سرویس ها
- پنهان سازی جزئیات پشتیبانی از نگاه ذینفعان

متقاضی تشریح شده است. متقاضی، مدارک را فقط یک بار به مسئول پذیرش تحويل می دهد و رسیدی دریافت می کند، گذرنامه دو هفته بعد با پست برای متقاضی ارسال خواهد شد، به همین سادگی!

ویژگی های سازمان سرویس گرا کاملاً ملموس است:

- متقاضی فقط با قوانین و دغدغه های مربوط به خود آشنا می شود و نه بیشتر
- به جای اینکه متقاضی همراه با پرونده (درخواست گذرنامه) بین واحدها پا سکاری شود، گردش کار تو سط سیستم های مدیریت گردش کار انجام می شود
- متقاضی یک بار تمامی مدارک مورد نیاز را تحويل می دهد و نتیجه سرویس (گذرنامه) برای وی ارسال می شود.
- کمترین وقت از متقاضی مصرف می شود
- متقاضی مستقیماً با هیچکدام از متصدیان سازمان (جز مسئول پذیرش) سر و کار نداشته و امکان پارتی بازی و فساد اداری کاهش میابد
- متصدیان سازمان از طریق سیستم گردش کار با نظم و ترتیب درخواست ها را انجام داده و دیگر ده ها نفر از مراجعت دور میز آنها از دحام نمی کنند
- مشخصات سرویس و شرایط آن بصورت شفاف مستند گشته و در قالب شناسنامه سرویس گرایی هم چاپکی برای کسب و کار سازمان و هم مزایای سرویس گرایی هم چاپکی برای کسب و کار سازمان و هم رضایت سرویس گیرندگان است.

۶- دست آوردهای سرویس گرایی در کسب و کار

نتایج و دست آوردهای سرویس گرایی در کسب و کار اداره صدور گذرنامه بصورت خلاصه در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱: مقایسه وضعیت اداره صدور گذرنامه قبل از سرویس گرا شدن با بعد از سرویس گرا شدن

بعد از سرویس گرا شدن	قبل از سرویس گرا شدن	
مکانیزه	توسط متقاضی	رعایت ترتیب و توالی مراحل انجام گردش کار
بلی	خیر	قابلیت اینترنتی شدن تمامی مراحل انجام کار
انجام شده	انجام نشده	تفکیک مدل فرایند از مدل سرویس
حداقل	زیاد و بی مورد	زمان حضور مشتری در سازمان
کم	زیاد	امکان فساد اداری و رشوه گیری
انجام شده	انجام نشده	مخفي سازی پيچيدگی و قوانین داخلی از دید مشتری
یک مرتبه	تدریجی	تحویل مدارک
زیاد	کم	رضایت مشتریان از سازمان
چاپک و سرویس گرا	ضعیف و انعطاف ناپذیر	وضعیت سازمان

۶- طراحی سازمان سرویس گرا

همانطور که گفته شد در راستای حرکت به سمت سرویس گرایی دو مرحله اصلی وجود دارد. مرحله اول به تعریف مدل سرویس و جداسازی آن از مدل فرآیندی مربوط می شود. مرحله دوم مربوط به اعمال شاخص های سرویس گرایی جهت بهبود و ارتقاء سطح بلوغ سرویس ها است. در این بخش مثالی عینی از سرویس گرا شدن را در اداره صدور گذرنامه بررسی می کنیم و چگونگی بهبود شاخص های سرویس گرایی را توضیح می دهیم.

۶-۱- اداره صدور گذرنامه قبل از سرویس گرا شدن

برای صدور گذرنامه در گذشته متقاضیان می بايست مراحل زیر را طی می کرند:

- ابتدا وارد سازمان شده و در بخش دبیرخانه تشکیل پرونده دهند.
- متقاضیان بر اساس تابلو و راهنمایی که مراحل گردش کار را توضیح می داد، اقدام می کرند. متقاضی در طول گردش کار می بايست با تمام اصطلاحات و قوانین جزئی صدور گواهینامه آشنا شود.
- در بعضی از مراحل از متقاضیان مدارک خاصی (رسید پرداخت وجه، عکس، کارت پایان خدمت و ..) خواسته می شد که متقاضی را مجبور می کرد سازمان را ترک کرده و بعد از تهیه مدارک دوباره به سازمان برگردد و مسیر را ادامه بدهد.
- در هر مرحله اگر متصدی مربوطه حضور نداشته باشد چاره ای جز صبر متقاضی تا بازگشت متصدی نبود (چند روز یا چند هفته).
- متقا ضی مجبور بود نام اتاق ها، واحد های مختلف و نام متصدیان را یاد بگیرد. سازمان مملو بود از جمعیت متقاضیان که در تمام راهرو ها و اتاق ها پراکنده و در حال جستجوی اتاق ها بودند.
- حضور متقاضی در چرخه گردش کار احتمال پارتی بازی و رشوه گیری را به وجود آورده بود

خلاصه اینکه برای گرفتن سرویس، متقاضی گذرنامه می بايست مانند توب بین واحد های مختلف پاسکاری شود / با جزئیات و اصطلاحاتی که ربطی به او نداشت آشنا شود / زمان های طولانی در صف و یا به انتظار حضور متصدی منتظر بماند / برای تکمیل مدارک چندین بار سازمان را ترک کرده و دوباره باز گردد / ...

۶-۲- اداره صدور گذرنامه بعد از سرویس گرا شدن:

چند سالی است که اداره صدور گذرنامه سرویس گرا شده است و تحت قالب پلیس ۱۰+ درامده است. اکنون متقاضی با ورود به سازمان در تابلو اعلانات روش دریافت سرویس (شناسنامه سرویس) را مطالعه می کند. در این تابلو شرایط دریافت گذرنامه، تمامی مدارک لازم و چگونگی تحويل گذرنامه از ابتدا تا انتهای به زبان ساده و قابل فهم برای

مراجع

- [1] Sprott, D., Wilkes, L., *Understanding SOA*, CBDI Forum, 2003.
- [2] Erl, T., *Service-Oriented Architecture: Concepts, Technology, and Design*, Prentice Hall, 2007.
- [3] Knipple, R., *Service Oriented Enterprise Architecture*, MS Thesis, IT-University of Copenhagen, 2005.
- [4] Erl, T., *SOA: Principles of Service Design*, Prentice Hall, 2008.
- [5] Khoshafian, S., *Service Oriented Enterprises*, Auerbach, 2008.
- [6] *Service Oriented Architecture (SOA) in the Real World*, Microsoft Publication, 2007.
- [7] Weerawarana, S., Curbura, F., Leymann, F. and Storey, T., *Web Services Platform Architecture: SOAP, WSDL, WS-Policy, WS-Addressing, WS-BPEL, WS-Reliable Messaging, and More*, Prentice Hall, 2005.
- [8] Krafzig, D., Banke, K. and Slama, D., *Enterprise SOA: Service-Oriented Architecture Best Practices*, Prentice Hall, 2004.
- [9] Pulier, E. and Taylor, H., *Enterprise SOA*, Manning, 2006.
- [10] Lawler, J. and Howell-Barber, H., *Service-Oriented Architecture: SOA Strategy, Methodology, and Technology*, Auerbach, 2007.
- [11] Chief Information Officers Council, *A Practical Guide to Federal Service Oriented Architecture*, CIO, 2008.
- [12] CMMI Product Team, *CMMI for Services*, Version 1.2, Carnegie Mellon, 2009.

۷- نتیجه گیری

علاوه بر مدل ساختار سازمانی و نمودارهای فرایندی، نگاه (مدل) دیگری در سازمان نیاز است که "عملکرد" سازمان را از منظر ذینفع نشان دهد، مدل سرویس بر اساس نگاه نتیجه گرا و کیفی است. مدل سرویس باید فقط دغدغه ها و توصیفات سرویس را از نگاه ذینفع در نظر داشته باشد، اما صرف ترسیم مدل سرویس ضامن سرویس گرا بودن نیست. بعد از اینکه مدل سرویس تعریف و مصوب شد، نوبت به بهبود سرویس ها بر اساس شاخص های سرویس گرایی می رسد. در اینجا با مجموعه ای از شاخص های مخصوص سرویس گرایی سرو کار داریم که هر چه این شاخص ها را در سرویس ها و در نتیج سطح سرویس گرایی سازمان بیابند، درجه بلوغ سرویس ها و باعثیت بیشتری سرویس گرا شدن یک سازمان (اداره صدور گذرنامه) را با توجه به وضعیت قبل از سرویس گرا شدن با بعد از سرویس گرا شدن نشان دادیم.

11 Web Service Definition Language

12 Stakeholders

13 Paradigm

14 Service Oriented Infrastructure

15 Orchestration

16 Chief Information Officer Council

17 A Practical Guide to Federal Service Oriented Architecture

18 Capability Maturity Model Integration

1 Service Oriented Architecture

2 E-Enterprise

3 Service Orientation

4 Business Service

5 Service Oriented Enterprise

6 Modularity

7 Encapsulation

8 Loosely Coupling

9 Simple Object Access Protocol

10 Universal Description Discovery and Integration